

Talan väckt den 19 november 2007 – LIBRO mot harmoniseringsbyrån – Causley (LiBRO)

(Mål T-418/07)

(2008/C 8/48)

*Ansökan är avfattad på tyska***Parter**

Sökande: LIBRO Handelsgesellschaft mbH (Guntramsdorf, Tyskland) (ombud: advokaten G. Prantl)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Dagmar Causley (Pleidelsheim, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva fjärde överklagandenämndens beslut av den 3 september 2007 (ärende R 1454/2005-4) och ändra beslutet så, att sökandens överklagande bifalls och invändningen således avslås i sin helhet,
- förplikta harmoniseringsbyrån att solidariskt med eventuella intervenienter ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ord- och figurmärket LiBRO för varor och tjänster i klasserna 2, 9, 14, 16, 18, 20, 25, 28, 35, 38, 41 och 42 (ansökan nr 2 616 753).

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Dagmar Causley

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Figurmärket LIBERO för varor och tjänster i klasserna 9, 38 och 42 (Gemenskapsvarumärke nr 401 141).

Invändningsenhetens beslut: Delvis avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Invändningsenhetens beslut upphävs delvis.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (¹), eftersom det inte föreligger någon risk att de berörda varumärkena kan förväxlas.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 19 november 2007 – Okalux mot harmoniseringsbyrån – Messe Düsseldorf (OKATECH)

(Mål T-419/07)

(2008/C 8/49)

*Ansökan är avfattad på tyska***Parter**

Sökande: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Tyskland) (ombud: Rechtsanwältin M. Beckensträter)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Messe Düsseldorf GmbH

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 3 september 2007 i ärende R 766/2007-2, som ingetts den 18 september 2007, och mot bakgrund av den inlaga som ingavs den 16 maj 2007 återförvisa ärendet för omprövning avseende ansökan av den 16 december 2006 om delvis ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärke nr 915 058,
- i andra hand återförvisa ärendet till annulleringsenheten med avseende på inlagan av den 16 maj 2007
- förplikta svaranden eller motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandet vid harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: ordmärket OKATECH för varor och tjänster i klasserna 6, 19 och 42 (gemenskapsvarumärke nr 915 058).

Innehavare av gemenskapsvarumärket: sökanden

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Messe Düsseldorf GmbH

Annuleringsenhetens beslut: Ogiltigförklaring av det ifrågavarande varumärket för tjänster i klass 42; upphävande av detta beslut med avseende på kostnaderna.

Överklagandenämndens beslut: Återförvisning av överklagandet på grund av att överklagandet inte kunde prövas.

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 57 och 77a i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ samt av rätten att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3)

Talan väckt den 15 november 2007 – Ryanair Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-423/07)

(2008/C 8/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ombud: advokaten E. Vahida)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 232 EG slå fast att kommissionen har underlåtit att vidta i EG fördraget föreskrivna åtgärder, genom att inte ta ställning till det klagomål som sökanden riktade till kommissionen den 3 november 2005, följt av en formell underrättelse av den 31 juli 2007
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader, inklusive de kostnader som sökanden har haft i förfarandet, även om kommissionen till följd av att sökanden väckt talan väljer att ta ställning, något som enligt förstainstansrättens uppfattning undanröjer behovet av att avgöra målet, eller om rätten finner att talan skall avisas, och

— vidta de ytterligare åtgärder som rätten anser vara nödvändiga.

Grunder och huvudargument

Sökanden hävdar i sin talan att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder genom att, efter att ha beretts tillfälle därtill enligt artikel 232 EG, inte ta ställning i fråga om ett klagomål som sökanden riktade till kommissionen den 3 november 2005 avseende otillåtet statligt stöd till Lufthansa och dess partners i Star Alliance i form av exklusiv rätt till nyttjandet av terminal 2 på Münchens flygplats eller, alternativt, en konkurrensbegränsande diskriminering till förmån för Lufthansa och dess partners i Star Alliance för det fall Münchens flygplats skall anses ha agerat självständigt. Genom att Münchens flygplats har reserverat denna terminal för sökandens potentiella konkurrenter, har det skett ett missbruk av dominerande ställning och ett åsidosättande av artikel 82 EG.

Sökanden har till stöd för sitt första yrkande anfört att kommissionen hade en skyldighet att göra en omsorgsfull och opartisk undersökning av klagomålet i enlighet med rådets förordning (EG) 659/1999 ⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1/2003 ⁽²⁾, och kommissionens förordning (EG) 773/2004 ⁽³⁾, för att antingen besluta att de statliga åtgärderna inte kunde utgöra statliga stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, eller att dessa åtgärder skulle anses utgöra stöd i den mening som avses i nämnda bestämmelse, men att de var förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.2 och 87.3 EG, eller att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 EG.

Sökanden yrkar alternativt att kommissionen skall anses ha varit skyldig att vid mottagandet av sökandens andrahandsklagomål – avseende ett påstått missbruk av dominerande ställning – antingen inleda ett förfarande avseende föremålet för klagomålet eller att fatta ett slutligt beslut att avvisa klagomålet efter att ha berett sökanden möjlighet att yttra sig.

Sökanden hävdar vidare att den period på 20 månader som löpte mellan det att sökanden framställde sitt klagomål och ingivandet av den formella underrättelsen var orimligt lång och att kommissionens passivitet under denna period utgör en underlåtenhet att vidta åtgärder i den mening som avses i artikel 232 EG.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (Text av betydelse för EES) (EUT L 1, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (Text av betydelse för EES) (EUT L 123, s. 18).